

രാമചരിതം: നൂറ്റിപ്പത്താം പടലം
വ്യാഖ്യാ: ആർ. ചന്ദ്രബോസ്

രാമചരിതം: നൂറ്റിപ്പത്താം പടലം
വ്യാഖ്യാതാവ്: ആർ. ചന്ദ്രബോസ്
(മലയാളം: കവിത)

Editorial content © 2023, R. Chandrabose

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of [River Valley Technologies](#).

The electronic versions were generated from sources marked up in [L^AT_EX](#) in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using [Xe_LTeX](#) from [T_EXLive](#) 2020 and the cloud framework, [Ithal \(ഇതൽ\)](#). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by [Rachana Institute of Typography](#). The font used for Latin script was [Linux Libertine](#) developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of [Creative Commons Attribution ShareAlike](#) license for free download and usage.

[Ravana killing Jatayu while the monkeys watch from below as Ravana then carries Sita off the Lanka](#), a painting by Unknown author. The image is taken from [Wikimedia Commons](#) and is gratefully acknowledged.

[Sayahna Foundation](#)

JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014

URL: www.sayahna.org

രാമചരിതം:
നൂറ്റിപ്പത്താം പാലം

രാവണവേഷാനന്തരം രാമവിജയം അറിയിക്കാൻ ഹനമാൻ രാക്ഷസികളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടു കഴിയുന്ന സീതയുടെ അടുക്കൽ എത്തുന്നു. നെറികേടായി സംസാരിക്കുന്ന രാക്ഷസികളെ കൊന്നാലോ എന്ന് ഹനമാൻ ചിന്തിക്കുന്നു. എന്നാലങ്ങനെ വേണ്ടെന്ന് സീത പറയുന്നു. വിജയശ്രീലാളിതനായി നിൽക്കുന്ന രാമന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് താൻ എന്താണ് പറയേണ്ടതെന്ന് ഹനമാൻ സീതയോടു ആരാശ്യുന്നു. മന്നവന്റെ തിരുമേനി കാണാഞ്ഞിട്ട് മനസ്സിൽ വർദ്ധിച്ച ദുഃഖമുണ്ടെന്ന് സീത. ഹനമാൻ ഈ വിവരം രാമനെ അറിയിക്കുമ്പോൾ, മുങ്ങിക്കുളിച്ച് ദിവ്യാംഗരാഗവും ദിവ്യഭൂഷയും അണിഞ്ഞ് വൈദേഹിയെ കൊണ്ടുവരാൻ വേണ്ട ഒരക്കങ്ങൾ ചെയ്യാൻ വിഭീഷണനോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. സാമർത്ഥ്യമുള്ള സുന്ദരിമാരെ വിഭീഷണൻ അതിനായി നിയോഗിക്കുന്നു. ആടയാഭരണങ്ങൾ അണിഞ്ഞ് രാമനെ കാണാൻ എഴുന്നള്ളുന്ന സീതയെ ഒരു നോക്കു കാണാൻ വാനരന്മാർ തിക്കിത്തിരക്കുന്നു. അപ്പോഴാകട്ടെ രാക്ഷസസൈന്യം വാനരന്മാരെ തടയുകയും ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകണ്ട് രാമൻ കപിതനാകുന്നു.

പാട്ട് 1

ഉള്ളിൽ നിനക്കതോന്നരുതാ
തൊൻ‌നിതി രാവണൻചൊ-
ല്ലൊൻറുമൊഴിയുതുരില്ലവനുള്ള
പോതിവരാത മറ്റോ-
രുള്ളവരോടു കൂടടർമ്മനിൽ
മന്നവനത്തിരയാ-
ലുറ്റമറത്തളർത്തുയിരം പിരിതവൻ
വീഴ്‌നത്തിൽപിൻ
കൊള്ളരുതേതു നാമുരചെയ്ത
തൊൻ‌നിനമെൻപോലെ
കൊൽ‌വതിനും കുറെപ്പതിനും
പക്കെത്തുതില്ലെടുമിപ്പോ-
രള്ളളളവും വരുൻ‌നിതുമില്ല
യാനൊരുപറ്റിയൊ പ-
ണ്ടേതൊഴിലാലിയുവല്ലായ്ത
യാലിതു വൻറുതെൻറാൾ.

ഹനമാൻ രാക്ഷസികളെ കൊല്ലാം എന്നു പറഞ്ഞതിനു മറുപടിയായി സീത ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. ഇതു നിനക്കുള്ളിൽ തോന്നരുതാത്തതാണ്. രാവണൻ ഉള്ളപ്പോൾ അവരുടെ ആജ്ഞകളെല്ലാം ഇവർ അനുസരിച്ചിട്ടുണ്ട്. രാവണൻ ഉയിരൂ പിരിഞ്ഞു വീണതിനു ശേഷം ഒരുതാത്തതൊന്നും ഇവർ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ ഒട്ടുമില്ല. ഞാൻ പണ്ടൊരു പുണ്യവും കർമ്മം കൊണ്ടു ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതിനാലാവാം എനിക്ക് ഈ ഗതി വന്നത്.

കുറിപ്പ്

ഊറ്റം — ശക്തി
അതിരും — അസ്സം
അറ — നിശ്ശേഷം
പറയുതുരില്ല — ബദ്ധപ്പെടുന്നുമില്ല
ഒഴിഞ്ഞുതില്ല — ഒഴിഞ്ഞില്ല
അറക്കുക — വെട്ടുക
ഇയറ്റവല്ലായ്മയാൽ — സമ്പാദിക്കാത്തതിനാൽ

പാട്ട് 2

എൻറുരചെയ്ത യാനകിയോടു
മാരുതി കൂറിനാൻ കൂ-
ടെങ്കിലിളെപ്പുതിപ്പൊഴുന്നി
നൈപ്പതിരാമതേവൻ
നിൻറരുളിന്ന മനിലിളഞ്ഞു
ണർത്തുവതെത്തൊല്ല
നിൻ‌നിനവൊൻ‌റിതെത്തൊടു
മെല്ല മല്ല നെടുംകണ്ണാളേ
എൻറുര ചെയ്ത മാരുതിയോടു
രൈത്തനൾ പിന്നെയും കൂ-
ടെത്തു നിന്നോടു ഞാൻ പുക്കലിൻറ
തെൻ‌തുരുങ്ങൾ മേന്മേ-
ലെൻറതു നില്ല മന്നർപിരാരുടെ
തിരുമേനികാണാ-
യ്‌നൈൻറുള്ളിലിടമത്തൽ
മതിക്കനിൻറുതില്ലെങ്ങനെയും.

ഇതുകേട്ടു ഹനമാൻ പറഞ്ഞു. ‘എന്നാലിപ്പോൾ വിചാരിച്ചത് ഒഴിവാക്കുന്നു. തിരിച്ചു ചെന്ന രാമനോടു എന്താണ് ഉണർത്തേണ്ടത്. അല്ലയോ മല്ലനെടു കണ്ണാളേ, നിന്റെ വിചാരം എന്നോടു മെല്ലെ ചൊല്ലുക’. മാരുതിയോടു സീത പറഞ്ഞു. ‘എന്റെ ദുഃഖങ്ങൾ മേൽക്കുമേൽ നിന്നോടു പറയുന്നതെങ്ങനെ. അതു നിൽക്കട്ടെ രാമന്റെ തിരുമേനി കാണാഞ്ഞിട്ട് എന്റെ മനസ്സിൽ വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ദുഃഖം ഇനിയും നിലയ്ക്കുന്നില്ല’.

കുറിപ്പ്

യാനകി — ജാനകി
കൂറുക — പറയുക
നിനയ്ക്കുക — ചിന്തിക്കുക
അളപ്പുതു — സ്വച്ഛന്ദം (പതിയെ)
മന്നിൽ — സദസ്സിൽ
മല്ല — അഴകാർന്ന
ചൊല്ലേ — ചൊല്ലണേ
പുകലുന്ന — വർദ്ധിക്കുന്ന
മതിക്കുക — താങ്ങുക
മന്നർപിരാൻ — രാജാവ് (രാമൻ)
അഴകിയ — സുന്ദരമായ

പാട്ട് 3

എന്നുള്ളിലേയിരുന്തരുളിൻറ
വേനനെയത്തൽ പോമാ-
നെന്നയനങ്ങൾ കൊണ്ടു വിരൈതു
കോരി നകർത്തുകൊൾവാൻ
എന്നതെനിക്കു നല്ലതു
ചൊല്ലുമേടമിരന്തനേര-
ത്തിനിരളുതൻ നന്തനനും
മൊഴിത്തൻ മൈഥിലിക്കായ്
മന്നവർ കോനടേ വടിവേലു
മാനനപുണ്ടരികും
മുനിലണൈന്തിതോ മുറവു
മുറ്റിന തികളെൻറ-
ക്കന്നനെടുങ്കണ്ണ് വിളങ്കിൻറു
തിപ്പൊഴുതേതുചെയ്തും
കണ്ടരുളിൻറുണ്ടതിനെന്തിനി
ക്കുറെവാവതെൻറാൻ.

ഉള്ളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മഹാരാജാവിനെ അത്തൽ പോമാറ് എന്റെ നയനങ്ങൾ വേഗം കോരി നകരവാൻ എന്താണ് വേണ്ടതെന്ന് ആരാഞ്ഞപ്പോൾ ഹനമാൻ മൈഥിലിയോടു പറഞ്ഞു. ‘മന്നവർകോന്റെ മനോഹരമായ ആനനപുണ്ഡരീകം, കളങ്കമറ്റ ചന്ദ്രൻ ഭൂമിയിൽ വന്നിരിക്കയാണോ എന്നു തോന്നുമാറ് അല്ലയോ കന്നനെടുങ്കണ്ണ് നിനക്കായി ഇപ്പോൾ വിളങ്ങുന്നത് എനിക്കു കാണാം. അതിനിനി തടസ്സമേതുമില്ല.’

കുറിപ്പ്

വേന്തൻ — രാജാവ്
അത്തൽ — സങ്കടം
മുറവുറ — കളങ്കമില്ലാത്ത
ചൊല്ലുഎന്മേടം — എന്ന് ഇന്നുനപ്പോൾ
കന്നൽമിഴി — നിങ്ങളെണ്ണുള്ളവർ
കന്നം — നാഴികവട്ട എന്നും, വേൽപോലെ കൂർത്ത
എന്നും അർത്ഥം. കന്നനെടു (നന്തുൽ)

പാട്ട് 4

കുറെവെവിടത്തതിപ്പൊഴുതുഴി
നായകൻ മേനി കാൺമാൻ
കയിൽ മൊഴിയേ യെന്മേടമഴിതു
വീഴ്‌നടിയും വണങ്കി-
ത്തിറവിയ വാനരപ്പട ചുഴയുഴി
യളന്ന വേന്തൻ
തിരളൊളിമെല്ലിക്കമലം പണിതു
വിരൈതുരൈത്താൻ
അറിഞ്ഞരുളിന്നമിപ്പൊഴുതൊൻറു
യാനകിതന്നടേ മറ-
ല്ലുറ്റതിവൻ‌റിയുതിത്തുമേനി
കുളുകൊള്ളായ്‌തു നിണാൾ
മറലിയുമഞ്ചും വനിലകും
നിചാചരിമാരനേകും
മതകളിറൊത്തപ്പുതു കണ്ടു
മന്നർകലക്കൊഴുതേ.

അല്ലയോ കയിൽ മൊഴിയാളേ, മഹാരാജാവിന്റെ തിരുമേനി കാണാൻ ഇനി തടസ്സമെന്താണ് എന്നു പറഞ്ഞു സീതയെ നമസ്കരിച്ച് രാമന്റെ അടുത്തെത്തി വണങ്ങി ഹനമാൻ പറഞ്ഞു. ‘അങ്ങു അറിയുക, ഇത്തിരുമേനി ഏറെ നാളായി കാണാത്തതു കൊണ്ടു ജാനകി അളവു ദുഃഖത്തിലാണ്. യമനെ പോലും പേടിപ്പിക്കാൻ പോരുന്ന നിശാചരിമാർ മത്തഗജങ്ങളെപ്പോലെ ദേവിയെ സമീപിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.’

കുറിപ്പ്

കറവ് — കുറ്റം
എവിടത്തത് — എവിടെയുള്ളത്
അടിയുൾ — കാൽക്കൽ
തിറവിയ — ബലമാർന്ന
തിരൾഒളി — വർദ്ധിച്ച കാത്തിയുള്ള
മെൽ — മുദ്രവായ
പണിഞ്ഞു — വണങ്ങി
മാൽ — സങ്കടം
നിണാൾ — ദീർഘകാലം
മറലി — കാലൻ

പാട്ട് 5

മന്നർകലോത്തമൻ മുറവുറ
മാരുതിവാക്കിനാലേ
വമ്പടെ ചുഴവേ പുടെവിട്ടിൽ
നിൻറരുളിൻറ വേന്തൻ
ഇന്നവണ്ണം തുടങ്കുവതെൻറു
ചിന്തപിറുത്തുരൈത്താൻ
എൻ ചൊൽ വിരൈത്തുകൂറുക
നി വിപീഴന്നോടിവണ്ണം
മെന്നകയാളെയൊൺ
പുന്നലാട്ടിയാകൾ നല്ലവറ്റാൽ
മെയിലലങ്കരിത്തു മെയ്യച്ചി
നാലുമൊരിക്കലൊയൻ
മുനിൽ വരുത്തവേണ്ടുമിരിണ്ട
കൊണ്ടൽ നിറം പഴിക്കും
മൈക്കഴലാളുമെത്തിലിതനെ
യെന്നുരചെയ്തനിൻറാൻ.

നിഷ്കളങ്കനായ മാരുതിയുടെ വാക്കിനാൽ, ക്ഷത്രിയകലോത്തമനും, വമ്പടയാൽ ചുഴപ്പെട്ടു പടനിലത്തു നിന്നരുളുന്നവനുമായ രാമൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. എന്റെ വാക്കായിട്ടു വിഭീഷണനോടു ഇപ്രകാരം പറയുക. “ഇരുണ്ടകൊണ്ടൽ പഴിക്കുന്ന കുറ്റത്ത തലമുടിയുള്ള സീതയെ കളിപ്പിച്ചു, നല്ല വസ്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടും മെയ്യച്ചുകൊണ്ടും ഭംഗിയായി അലങ്കരിച്ച് എന്റെ മുനിൽ വരുത്തണം.”

കുറിപ്പ്

പടവീട് — പടപ്പാളയം
മുറവുറ — നിഷ്കളങ്കമായ
ചിന്തപിറുത്തു — ചിന്തിച്ചു
വിരഞ്ഞുകൂറുക — വേഗം പറയുക
ഒൺപുന്നൽ — കൂലമുലം
മെയ്യച്ചു — അംഗരാഗം

പാട്ട് 6

നിൻറരുളിൻറ വേന്തനടിത്തലങ്കൾ
പണിതുപോയ-
ൻ‌റിണകരം പുക്കുതു നിചാചരേന്തിര
നോട്ടുരൈത്താൻ
മന്നിൽ വിളങ്കും മാരുതി മിക്ക
മൈതിലിളെപ്പൊഴുതേയ-
മ്മയുലടക്കിയൊൺപുന്നലാട്ടി
യാടകൾ നല്ലവറ്റാൽ
നൻറുമണിത്തുള്ളാവരണങ്കളാലും
മെയ്യച്ചിനാലും
നന്നകരം പുറപ്പെടും മുനിലങ്കയിൽ
നിന്ന മേന്മേ-
ലൊൻ‌റിവിളങ്കുമാറുമലങ്കരിത്തു
വരുത്തുവാൻ ചെ-
ൻ‌റേതുതുക നീ വിപീഴന്നെൻറു
മന്നരരൈത്തുതെൻറാൻ.

രാമന്റെ പാദങ്ങൾ വണങ്ങി മന്നിൽ വിളങ്ങുന്ന മാരുതി മഹാനഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച്, “മഹതിയായ മൈഥിലിയുടെ തളർച്ച തീർത്തു, അവളെ കളിപ്പിച്ചു നല്ല ആടകളാലും ആഭരണങ്ങളാലും മെയ്യച്ചിനാലും നല്ലപോലെ അലങ്കരിച്ച്, ലങ്കയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടും മുമ്പ് അയക്കുവാൻ വിഭീഷണനോടു രാജാവുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു” എന്ന് അറിയിച്ചു.

കുറിപ്പ്

നിണകരം — നിൽ‌നഗരം
മന്നിൽ — സഭയിൽ
മിക്ക — ശ്രേഷ്ഠമായ
ചെമ്മ — നല്ലപോലെ
മയ്ക്കൽ — ഭയം
നന്നം — ശരിയായി
ഒന്നി — ചേർന്നു, യോജിപ്പാർന്നത്
എന്നാൻ — എന്ന്
ഉറച്ചുതു — പറഞ്ഞു

പാട്ട് 7

മന്നൻ മൊഴിത്തതിവണ്ണമെൻറു
മാരുതി കൂറ നൻറായ്
വല്ലവമുള്ള പൈത്തൊടിമാരെ
ടേക്കിനാൻ നീങ്കളൊക്കെ-
കുന്നമിടൈത്തമെന്നടയാളം
മൈതിലിതെന്നയമ്പോ-
ടായവണ്ണം വിരൈതുചമൈതല
കുരണങ്കൾകൊണ്ടും
മുനില്പടസുതൈലമണിതു
പൈമ്പുന്നലാട്ടി നൻറായ്
മുറ്റയണിതു തെറ്റനവേ
നല്ലാപരണങ്കളാലും
മിന്നൊളിവാളുമാലയമ്മാല
മാമലർ കൂയാരം
വേണ്ടുമളം വിളങ്കുവരുംവണ്ണം
തിരുമേനിയെല്ലാം.

മഹാരാജാവ് ഇപ്രകാരമാണ് പറഞ്ഞതെന്ന് മാരുതി പറയവേ, സാമർത്ഥ്യമുള്ള സുന്ദരിമാരോടു വിഭീഷണൻ, ‘നിങ്ങളൊക്കൾ, അന്നടയാളായ മൈഥിലിയെ തൈലമണിഞ്ഞു കളിപ്പിച്ചു, നന്നായി അലങ്കരണങ്ങൾ കൊണ്ടും മിന്നുന്ന ശോഭയുള്ള ചന്ദനം, മാല, മാമലർ, വസ്ത്രം, ഹാരം, ആഭരണങ്ങൾ എന്നിവ കൊണ്ടും വേണ്ടുവോളം തിരുമേനിയെല്ലാം വിളങ്ങുമാറ് അലങ്കരിക്കുക’ എന്നു പറഞ്ഞു.

കുറിപ്പ്

കൂറവേ — പറയവേ
പൈ — അഴകിയ
ഏകിനൻ — പറഞ്ഞു
തെറ്റനെ — ചെട്ടെന്ന്
മിന്നം — മിന്നൽ
ഒളി — കാന്തി
ആളം — ഉള്ള
മാലയും — ചന്ദനം
മാല — പൂമാല
ആരം — മുത്തുമാല

പാട്ട് 8

മേനിവിളങ്കുമൈതിലിയെച്ച
മൈപ്പതിനായ് നൻറായ്
വിണ്ണിലും മറ്റു മണ്ണിലുമുള്ള
മെന്നകമാരെ നോക്കി
ത്താനകമുറ്റലങ്കമന്നൻറൻ
നാകരിമാർ തമ്മോടും
ചാരുതചേർത്തു കൂറിനനേരം
നാരിയർ പോയനേകം
മാനിയൽക്കണ്ണിതൻ പതപങ്ക
ചങ്കൾ വണങ്കിമന്നൻ
മാരുതിയോടു കൂറിനവാറമ്മാതർ
ചൊൽ കേട്ടനേരം
മാനതതാരിലെത്തിയെയൊരു
ചിന്തപിറുത്തനായ്
മാരിപൊഴിത നിൾമിഴിയോടു
ചോകമിയൻറുലൈത്തൾ.

മൈഥിലിയെ ശരീരം വിളങ്ങുമാറു നന്നായി ചമയിക്കുന്നതിനായി വിഭീഷണൻ, മണ്ണിലും വിണ്ണിലുമുള്ള അംഗനമാരോടു ആജ്ഞാപിച്ചപ്പോൾ അനേകം നാരിമാർ എത്തി. മഹാരാജാവ് ഹനമാനോടു പറഞ്ഞയച്ചത് ആ സ്ത്രീകൾ പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ രാമൻ ഹിതമെന്താവാം എന്നുചിന്തിച്ച സീത, കണ്ണനിരുതിർത്തു വിവശയായി.

കുറിപ്പ്

കൂറവേ — പറയവേ
പൈ — അഴകിയ
ഏകിനൻ — പറഞ്ഞു
തെറ്റനെ — ചെട്ടെന്ന്
മിന്നം — മിന്നൽ
ഒളി — കാന്തി
ആളം — ഉള്ള
മാലയും — ചന്ദനം
മാല — പൂമാല
ആരം — മുത്തുമാല

പാട്ട് 9

മലത്തുവരിൻറ മെയ്യോടല്ലെല്ലുള്ളി
ലെഴുന്നഴിനെ-
ത്തുരചെയ്‌വതിന്നു കാരണമെന്നെ
മന്നനലങ്കരിപ്പാൻ
മലിപ്പുകഴേർ വിപീഴന്നോടെ
തേടമഴിതു വേന്തൻ
മന്നനിവെന്തെനിക്കിരിയറ്റു
തെൻറുരചെയ്തുകൂട-
പ്പലവക മാതരോടു കലർത്തു
പൈമ്പുന്നലടുന്നായ്-
പ്പരിമളമാളം മാലയമ്മാല
മാമലർ കൂയാരം
നലമിലക നല്ലാപരണങ്ക
ളാലുമലങ്കരിത്ത-
ന്നളിനമടന്ന പൂവലയം വിളങ്കുമേനി
വിളങ്കി നിന്നാൾ.

രാമൻ എന്തു കൊണ്ടാവാം തന്നെ അണിയിച്ചൊരുക്കാൻ വിഭീഷണനോടാവശ്യപ്പെട്ടതെന്ന് ഓർത്തു സീത ഉണ്ണുപ്പെട്ടു. രാമന്റെ മനോഗതം എങ്ങനെയറിയുമെന്ന് ആലോചിച്ചു വരുമ്പോഴേക്കും പലവിധമുള്ള അംഗനമാരോടുകൂടി കളിച്ച് നല്ല പരിമളമുള്ള ചന്ദനം, മാല, മാമലർ ഭംഗിയുള്ള നല്ല ആഭരണങ്ങൾ എന്നിവയാൽ അലങ്കരിച്ച് ലക്ഷ്മിദേവി ഭൂമണ്ഡലത്തിൽ വന്നു വിളങ്ങുകയാണോ എന്നു തോന്നുവണ്ണം സീത നിന്നു.

കുറിപ്പ്

ഉലതു — തളർന്നു
അല്ലൽ — ദുഃഖം
അഴുതി — ദുഃഖമായി
അള — വിളിച്ചു വരുത്തി
എന്മേടം — എന്ന്
മലി — വർദ്ധിച്ച
അഴിതു — സങ്കടപ്പെട്ടു
അറിയാവതു — അറിയാൻ ആവും
നലമിലകം — അഴകാർന്ന
താർമാതു — ലക്ഷ്മിദേവി

പാട്ട് 10

വിളങ്കിനമാലവാർകഴലാളെ
യൊക്കെയരക്കൊലേ
വിരചിതമാമെടുപ്പുതന്മേൽ
നിചാചരിമാരെടുത്ത-
ങ്ങൊളികളർ ചാരു കോപുര
വാതിൽ വിരികൊള്ളത്തുറന്നേ
ഉടുപതിതിക്കിൽ മൈക്കണ്ണി
മന്നൻമുനിൽ വരുന്നനേരം
തെളുതെല്ല വാനരവിനേരം
കണ്ടുകൊൾവാൻ കളിപ്പാൻ
തിചകടോറ്റം തിറത്തൊടു
തിക്കിയുൾക്കൊമ്പിടുന്നായ്
അളവിലെന്തെത്തുളരാ
യതാട്ടിയറിനടപ്പാ-
നരുകിലെങ്ങും നിചാചരൾ
ചൂഴന്നുളരായിനാരേ.

രാക്ഷസർ നിർമ്മിച്ച പല്ലക്കിൽ നിശാചരിമാരോടൊത്തു ഗോപുരവാതില്ലിൽ ശ്രീരാമന്റെ മുനിൽ സീത വന്നപ്പോൾ വാനരവിനന്മാർ സീതയെക്കണ്ടു സന്തോഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഓരോ ദിക്കിലും ഉൾക്കുന്നത്തോടെ തിക്കിയറഞ്ഞു വന്നു. അവരെ അടക്കാനായി, സീതയുടെ സമീപമെങ്ങും രാക്ഷസന്മാർ ചൂഴന്നു നിന്നു.

കുറിപ്പ്

ഒക്കെ — കൂടെത്തന്നെ
എപ്പിപ്പ — പല്ലക്ക്
വിട്ടുകൊള്ള — വിരിയുണ്ടാകുമാറ്
ഉടുപതിദിക്കു — വരുണദിക്കു്
തെളുതെള — നല്ലപോലെ
കളിപ്പാൽ — സന്തോഷത്തോടെ
ഉഴുതു — കഷ്ടപ്പെട്ടു
ഉൾച്ചൂഴന്നു — ഉള്ളിൽച്ചുറ്റി
ഉളരായിരാർ — ഉണ്ടായിരുന്നു

പാട്ട് 11

ചുഴലയരക്കർ തിഴിയരൈത്ത
രൈതുചമ്മട്ടികൊണ്ടും
തുടവിയ തെണ്ടുചെണ്ടിയലുന്ന
മുട്ടടിയെൻ‌റിവറ്റം
ലഴലേഴുമാറു തേവിയെയുറ്റ
കാണെ വന്തോതെയെല്ലാം
അകലനിറുത്തി വാനരവിര
ചെയ്‌വല കങ്കരയൻ
മക്കഴകിൽപേൽ മുഴക്കുവു
മാരവാറവും മന്നർകോമാൻ
വളർത്തു കണ്ടു വൻ‌ചിന്നമണ്ട
ചെങ്കാരിമറിതുപങ്കും
മിഴിയിണകൊണ്ടു കൂടാട്ടേ
നോക്കിയത്തൊഴിൽ കണ്ടനേരം
വിരൈരവിൽ വിപീഴന്നൻ തന്നോടും
വെറുത്തിവണ്ണം മൊഴിതാൻ.

ദേവിയെ ഭക്തിയോടെ കാണാൻ വന്ന വാനരവിന്മാരെെയെല്ലാം ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന കിങ്കരന്മാരായ ചില രാക്ഷസർ ചമ്മട്ടി, ദണ്ഡ്, മുൾത്തടി എന്നിവ കൊണ്ടു അറഞ്ഞുറഞ്ഞ് അകലെ നിറുത്തി. ഇടിനാദം പോലുള്ള മുഴക്കവും ആരവാരവും വളർന്നത് കണ്ടപ്പോൾ കോപം പുണു് വിഭീഷണനോടു വെറുപ്പോടെ പറഞ്ഞു.

കുറിപ്പ്

തുടവിയ — വലിയ
തണ്ടു — ചുരുൾ
തുടവിയ — വലിയ
ഉറ്റം — താഴ്വരുത്തോടെ
അഴലേഴുമാറ് — സങ്കടം ഉണ്ടാകുമാറ്
അരവാരം — വലിയ മണ്ണു
വൻ‌ചിന്നം — വലിയ കോപം
ചെണ്ടി — ചുവന്ന
അട — മറ
തെളുതെല്ല — ലക്ഷ്മിദേവി

പാട്ട് 12

ചുഴലയരക്കർ തിഴിയരൈത്ത
രൈതുചമ്മട്ടികൊണ്ടും
തുടവിയ തെണ്ടുചെണ്ടിയലുന്ന
മുട്ടടിയെൻ‌റിവറ്റം
ലഴലേഴുമാറു തേവിയെയുറ്റ
കാണെ വന്തോതെയെല്ലാം
അകലനിറുത്തി വാനരവിര
ചെയ്‌വല കങ്കരയൻ
മക്കഴകിൽപേൽ മുഴക്കുവു
മാരവാറവും മന്നർകോമാൻ
വളർത്തു കണ്ടു വൻ‌ചിന്നമണ്ട
ചെങ്കാരിമറിതുപങ്കും
മിഴിയിണകൊണ്ടു കൂടാട്ടേ
നോക്കിയത്തൊഴിൽ കണ്ടനേരം
വിരൈരവിൽ വിപീഴന്നൻ തന്നോടും
വെറുത്തിവണ്ണം മൊഴിതാൻ.

ദേവിയെ ഭക്തിയോടെ കാണാൻ വന്ന വാനരവിന്മാരെെയെല്ലാം ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന കിങ്കരന്മാരായ ചില രാക്ഷസർ ചമ്മട്ടി, ദണ്ഡ്, മുൾത്തടി എന്നിവ കൊണ്ടു അറഞ്ഞുറഞ്ഞ് അകലെ നിറുത്തി. ഇടിനാദം പോലുള്ള മുഴക്കവും ആരവാരവും വളർന്നത് കണ്ടപ്പോൾ കോപം പുണു് വിഭീഷണനോടു വെറുപ്പോടെ പറഞ്ഞു.

കുറിപ്പ്

തുടവിയ — വലിയ
തണ്ടു — ചുരുൾ
തുടവിയ — വലിയ
ഉറ്റം — താഴ്വരുത്തോടെ
അഴലേഴുമാറ് — സങ്കടം ഉണ്ടാകുമാറ്
അരവാരം — വലിയ മണ്ണു
വൻ‌ചിന്നം — വലിയ കോപം
ചെണ്ടി — ചുവന്ന
അട — മറ
തെളുതെല്ല — ലക്ഷ്മിദേവി

പാട്ട് 13

ചുഴലയരക്കർ തിഴിയരൈത്ത
രൈതുചമ്മട്ടികൊണ്ടും
തുടവിയ തെണ്ടുചെണ്ടിയലുന്ന
മുട്ടടിയെൻ‌റിവറ്റം
ലഴലേഴുമാറു തേവിയെയുറ്റ
കാണെ വന്തോതെയെല്ലാം
അകലനിറുത്തി വാനരവിര
ചെയ്‌വല കങ്കരയൻ
മക്കഴകിൽപേൽ മുഴക്കുവു
മാരവാറവും മന്നർകോമാൻ
വളർത്തു കണ്ടു വൻ‌ചിന്നമണ്ട
ചെങ്കാരിമറിതുപങ്കും
മിഴിയിണകൊണ്ടു കൂടാട്ടേ
നോക്കിയത്തൊഴിൽ കണ്ടനേരം
വിരൈരവിൽ വിപീഴന്നൻ തന്നോടും
വെറുത്തിവണ്ണം മൊഴിതാൻ.

ദേവിയെ ഭക്തിയോടെ കാണാൻ വന്ന വാനരവിന്മാരെെയെല്ലാം ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന കിങ്കരന്മാരായ ചില രാക്ഷസർ ചമ്മട്ടി, ദണ്ഡ്, മുൾത്തടി എന്നിവ കൊണ്ടു അറഞ്ഞുറഞ്ഞ് അകലെ നിറുത്തി. ഇടിനാദം പോലുള്ള മുഴക്കവും ആരവാരവും വളർന്നത് കണ്ടപ്പോൾ കോപം പുണു് വിഭീഷണനോടു വെറുപ്പോടെ പറഞ്ഞു.

കുറിപ്പ്

തുടവിയ — വലിയ
തണ്ടു — ചുരുൾ
തുടവിയ — വലിയ
ഉറ്റം — താഴ്വരുത്തോടെ
അഴലേഴുമാറ് — സങ്കടം ഉണ്ടാകുമാറ്
അരവാരം — വലിയ മണ്ണു
വൻ‌ചിന്നം — വലിയ കോപം
ചെണ്ടി — ചുവന്ന
അട — മറ
തെളുതെല്ല — ലക്ഷ്മിദേവി

പാട്ട് 14

ചുഴലയരക്കർ തിഴിയരൈത്ത
രൈതുചമ്മട്ടികൊണ്ടും
തുടവിയ തെണ്ടുചെണ്ടിയലുന്ന
മുട്ടടിയെൻ‌റിവറ്റം
ലഴലേഴുമാറു തേവിയെയുറ്റ
കാണെ വന്തോതെയെല്ലാം
അകലനിറുത്തി വാനരവിര
ചെയ്‌വല കങ്കരയൻ
മക്കഴകിൽപേൽ മുഴക്കുവു
മാരവാറവും മന്നർകോമാൻ
വളർത്തു കണ്ടു വൻ‌ചിന്നമണ്ട
ചെങ്കാരിമറിതുപങ്കും
മിഴിയിണകൊണ്ടു കൂടാട്ടേ
നോക്കിയത്തൊഴിൽ കണ്ടനേരം
വിരൈരവിൽ വിപീഴന്നൻ തന്നോടും
വെറുത്തിവണ്ണം മൊഴിതാൻ.

ദേവിയെ ഭക്തിയോടെ കാണാൻ വന്ന വാനരവിന്മാരെെയെല്ലാം ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന കിങ്കരന്മാരായ ചില രാക്ഷസർ ചമ്മട്ടി, ദണ്ഡ്, മുൾത്തടി എന്നിവ കൊണ്ടു അറഞ്ഞുറഞ്ഞ് അകലെ നിറുത്തി. ഇടിനാദം പോലുള്ള മുഴക്കവും ആരവാരവും വളർന്നത് കണ്ടപ്പോൾ കോപം പുണു് വിഭീഷണനോടു വെറുപ്പോടെ പറഞ്ഞു.

കുറിപ്പ്

തുടവിയ — വലിയ
തണ്ടു — ചുരുൾ
തുടവിയ — വലിയ
ഉറ്റം — താഴ്വരുത്തോടെ
അഴലേഴുമാറ് — സങ്കടം ഉണ്ടാകുമാറ്
അരവാരം — വലിയ മണ്ണു
വൻ‌ചിന്നം — വലിയ കോപം
ചെണ്ടി — ചുവന്ന
അട — മറ
തെളുതെല്ല — ലക്ഷ്മിദേവി

പാട്ട് 15

ചുഴലയരക്കർ തിഴിയരൈത്ത
രൈതുചമ്മട്ടികൊണ്ടും
തുടവിയ തെണ്ടുചെണ്ടിയലുന്ന
മുട്ടടിയെൻ‌റിവറ്റം
ലഴലേഴുമാറു തേവിയെയുറ്റ
കാണെ വന്തോതെയെല്ലാം
അകലനിറുത്തി വാനരവിര
ചെയ്‌വല കങ്കരയൻ
മക്കഴകിൽപേൽ മുഴക്കുവു
മാരവാറവും മന്നർകോമാൻ
വളർത്തു കണ്ടു വൻ‌ചിന്നമണ്ട
ചെങ്കാരിമറിതുപങ്കും
മിഴിയിണകൊണ്ടു കൂടാട്ടേ
നോക്കിയത്തൊഴിൽ കണ്ടനേരം
വിരൈരവിൽ വിപീഴന്നൻ തന്നോടും
വെറുത്തിവണ്ണം മൊഴിതാൻ.

ദേവിയെ ഭക്തിയോടെ കാണാൻ വന്ന വാനരവിന്മാരെെയെല്ലാം ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന കിങ്കരന്മാരായ ചില രാക്ഷസർ ചമ്മട്ടി, ദണ്ഡ്, മുൾത്തടി എന്നിവ കൊണ്ടു അറഞ്ഞുറഞ്ഞ് അകലെ നിറുത്തി. ഇടിനാദം പോലുള്ള മുഴക്കവും ആരവാരവും വളർന്നത് കണ്ടപ്പോൾ കോപം പുണു് വിഭീഷണനോടു വെറുപ്പോടെ പറഞ്ഞു.

കുറിപ്പ്

തുടവിയ — വലിയ
തണ്ടു — ചുരുൾ
തുടവിയ — വലിയ
ഉറ്റം — താഴ്വരുത്തോടെ
അഴലേഴുമാറ് — സങ്കടം ഉണ്ടാകുമാറ്
അരവാരം — വലിയ മണ്ണു
വൻ‌ചിന്നം — വലിയ കോപം
ചെണ്ടി — ചുവന്ന
അട — മറ
തെളുതെല്ല — ലക്ഷ്മിദേവി

പാട്ട് 16

ചുഴലയരക്കർ തിഴിയരൈത്ത
രൈതുചമ്മട്ടികൊണ്ടും
തുടവിയ തെണ്ടുചെണ്ടിയലുന്ന
മുട്ടടിയെൻ‌റിവറ്റം
ലഴലേഴുമാറു തേവിയെയുറ്റ
കാണെ വന്തോതെയെല്ലാം
അകലനിറുത്തി വാനരവിര
ചെയ്‌വല കങ്കരയൻ
മക്കഴകിൽപേൽ മുഴക്കുവു
മാരവാറവും മന്നർകോമാൻ
വളർത്തു കണ്ടു വൻ‌ചിന്നമണ്ട
ചെങ്കാരിമറിതുപങ്കും
മിഴിയിണകൊണ്ടു കൂടാട്ടേ
നോക്കിയത്തൊഴിൽ കണ്ടനേരം
വിരൈരവിൽ വിപീഴന്നൻ തന്നോടും
വെറുത്തിവണ്ണം മൊഴിതാൻ.

ദേവിയെ ഭക്തിയോടെ കാണാൻ വന്ന വാനരവിന്മാരെെയെല്ലാം ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന കിങ്കരന്മാരായ ചില രാക്ഷസർ ചമ്മട്ടി, ദണ്ഡ്, മുൾത്തടി എന്നിവ കൊണ്ടു അറഞ്ഞുറഞ്ഞ് അകലെ നിറുത്തി. ഇടിനാദം പോലുള്ള മുഴക്കവും ആരവാരവും വളർന്നത് കണ്ടപ്പോൾ കോപം പുണു് വിഭീഷണനോടു വെറുപ്പോടെ പറഞ്ഞു.

കുറിപ്പ്

തുടവിയ — വലിയ
തണ്ടു — ചുരുൾ
തുടവിയ — വലിയ
ഉറ്റം — താഴ്വരുത്തോടെ
അഴലേഴുമാറ് — സങ്കടം ഉണ്ടാകുമാറ്
അരവാരം — വലിയ മണ്ണു
വൻ‌ചിന്നം — വലിയ കോപം
ചെണ്ടി — ചുവന്ന
അട — മറ
തെളുതെല്ല — ലക്ഷ്മിദേവി

പാട്ട് 17

ചുഴലയരക്കർ തിഴിയരൈത്ത
രൈതുചമ്മട്ടികൊണ്ടും
തുടവിയ തെണ്ടുചെണ്ടിയലുന്ന
മുട്ടടിയെൻ‌റിവറ്റം
ലഴലേഴുമാറു തേവിയെയുറ്റ
കാണെ വന്തോതെയെല്ലാം
അകലനിറുത്തി വാനരവിര
ചെയ്‌വല കങ്കരയൻ
മക്കഴകിൽപേൽ മുഴക്കുവു
മാരവാറവും മന്നർകോമാൻ
വളർത്തു കണ്ടു വൻ‌ചിന്നമണ്ട
ചെങ്കാരിമറിതുപങ്കും
മിഴിയിണകൊണ്ടു കൂടാട്ടേ
നോക്കിയത്തൊഴിൽ കണ്ടനേരം
വിരൈരവിൽ വിപീഴന്നൻ തന്നോടും
വെറുത്തിവണ്ണം മൊഴിതാൻ.

ദേവിയെ ഭക്തിയോടെ കാണാൻ വന്ന വാനരവിന്മാരെെയെല്ലാം ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന കിങ്കരന്മാരായ ചില രാക്ഷസർ ചമ്മട്ടി, ദണ്ഡ്, മുൾത്തടി എന്നിവ കൊണ്ടു അറഞ്ഞുറഞ്ഞ് അകലെ നിറുത്തി. ഇടിനാദം പോലുള്ള മുഴക്കവും ആരവാരവും വളർന്നത് കണ്ടപ്പോൾ കോപം പുണു് വിഭീഷണനോടു വെറുപ്പോടെ പറഞ്ഞു.

കുറിപ്പ്

തുടവിയ — വലിയ
തണ്ടു — ചുരുൾ
തുടവിയ — വലിയ
ഉറ്റം —

ആർ. ചന്ദ്രബോസ്

കാസറഗോഡ് കേന്ദ്രസർവ്വകലാശാ
ലയിലെ മലയാളവിഭാഗം അസ്സോ
സിയേറ്റ് പ്രൊഫസ്സർ.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിറ്റിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറങ്ങുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ്പ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ് ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്ന് ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിറ്റുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം - കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ - എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: [<editors@sayahna.org>](mailto:editors@sayahna.org).
- പ്രതികരണങ്ങൾ [<editors@sayahna.org>](mailto:editors@sayahna.org) എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുകയോ, ഈ **വെബ് പേജിൽ** കമന്റുകളായി ചേർക്കുകയോ ചെയ്യുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.